

Beszámoló

Litochoro, Görögország; 2019.12.01. – 2019.12.05.

Litochoro egy 7000 lakosú település az Olümposz hegy lábánál. Az itt élők elsősorban a turizmusból élnek, ami indokolja a sok éttermet és szálláslehetőséget. A legközelebbi nagyváros, Thesszaloniki, száz kilométerre fekszik. Az Erasmus+ program keretében

eltöltött három teljes nap során alkalmam nyílt bepillantani Litochoro iskolájának életébe, meglátogattuk Thesszalonikit, megismertem lengyel és német kollégákat, valamint részt vettem több kulturális eseményen. Az alábbiakban ezekről az élményekről szeretnék beszámolni.

A litochoroi gimnázium létszáma nagyjából fele a mi iskolánknak, ami még közvetlenebb, családiasabb hangulatot teremt a diákság és a tanári közösség között. Ehhez a kisvárosi miliő is hozzájárul, tehát mindösszesen egy kedvelhető közösségi tér benyomását keltette bennem az iskola. Összesen négy tanórát tudtam meglátogatni: három angol nyelv órát és egy ógörög órát. Ez utóbbi nagyon izgalmas élmény volt, mivel a diákok kvázi idegen nyelvként tanulják az ógörögöt, oly nagy mértékű a különbség a modern és az ókori nyelv közt.

Az angol nyelv órák is érdekesek voltak. Érdekes volt látni, hogy az osztályok legalább akkora, vagy nagyobb, létszámúak voltak, mint nálunk: az egyik osztályban huszonegy diák volt. A diákokról kialakult benyomásom szerint a

kamaszok mindenhol azok: zajosak, szeretnek feltűnősködni, egyesek tüntetően passzívok, mások szeretik, ha más is tudja, hogy tudják és értik az anyagot. Érdekes volt látni, hogy ott is használatban van olyan központi tankönyv, amihez hasonlót nálunk az OFI fejleszt. Az órán használt tankönyvben feldolgozott témák modernnek, többször a görög társadalomhoz köthetőek voltak, ami szerintem jó elgondolás.

Az órák tanárközpontúak voltak, de az érdeklődő tanulók végig követték a gondolatmenetet, és próbáltak tartalmas válaszokat adni a kérdésekre. Meglepő volt látni, hogy a tantermek a miénknél kevésbé voltak jól felszerelve, bár a krétás táblák helyett fehérek voltak. Rég láttam már írásvetítőt használatban... A nyelvórák száma is kevésnek tűnt; összesen heti két angol nyelv órájuk volt a diákoknak. Egyik nyelvtanár sem lakott helyben; Thesszalonikiból, illetve Kateriniből ingáztak, így sajnos az iskolán kívüli programokon nem tudtak részt venni.

A programon a helyieken kívül egy német és egy lengyel pedagógussal vettem részt. Annabel egy kölni iskolából jött, ahol művészetet tanít. Érdekes volt hallani, hogy a fizetést leszámítva ő is ugyanazokkal a problémákkal küzd, amivel mi: tantermek felszereltsége, korai iskolaelhagyás. Beata Lublin városában tanít angol nyelvet. Az ő iskolája nehezen összehasonlítható a miénkkel: kéttannyelvű, sok nemzetközi kapcsolattal rendelkező intézmény gazdasági beállítottsággal és sok külföldi tanulóval.

Az iskolalátogatáson kívül több kulturális programon is részt vettünk. Közös vacsorán, vezetett városlátogatáson Thesszalonikiben, kiránduláson a helyi folyó kanyonjában, és találkozás az Agios Dionysos kolostor szerzeteseivel.

Számomra ez utóbbi jelentett újdonságot. Érdekes volt hallgatni, ahogy a kolostor vezetője a migrációról beszélt és az általa veszélynek értelmezett folyamat megállításához szükséges összefogásra hívott fel személy szerint minket is.

Összességében elmondhatom, hogy sokszínű és tartalmas programon vehettünk részt, ahol végig érezhettük vendéglátóink vendégszeretetét. Jó volt látni, hol állunk mi a nyelvtanítás tekintetében, és különösen érdekes volt beszélni kollégákkal más országokból.

Nemes Tibor